

Sprawa T-211/03

Faber Chimica Srl przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego znaku towarowego Faber —
Sprzeciw właściciela krajowych słownych i graficznych znaków towarowych NABER —
Odmowa rejestracji

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 20 kwietnia 2005 r. . . . II - 1300

Streszczenie wyroku

1. *Wspólnotowy znak towarowy — Definicja i uzyskanie wspólnotowego znaku towarowego — Względne podstawy odmowy rejestracji — Sprzeciw właściciela wcześniejszego identycznego lub podobnego znaku towarowego zarejestrowanego dla identycznych lub podobnych towarów lub usług — Podobieństwo wizualne między złożonym graficznym znakiem towarowym a słownym znakiem towarowym — Kryteria oceny (rozporządzenie Rady nr 40/94, art. 8 ust. 1 lit. b))*

2. *Wspólnotowy znak towarowy — Definicja i uzyskanie wspólnotowego znaku towarowego — Względne podstawy odmowy rejestracji — Sprzeciw właściciela wcześniejszego identycznego lub podobnego znaku towarowego zarejestrowanego dla identycznych lub podobnych towarów lub usług — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do wcześniejszego znaku towarowego — Złożony graficzny znak towarowy Faber i słowny znak towarowy NABER*
(rozporządzenie Rady nr 40/94, art. 8 ust. 1 lit. b))

1. Dla dokonywanej w ramach rozpatrywania sprzeciwu wniesionego przez właściciela wcześniejszego znaku towarowego na podstawie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 oceny podobieństwa wizualnego między złożonym graficznym znakiem towarowym a wcześniejszym słownym znakiem towarowym nie mają znaczenia formy graficzne lub stylistyczne, które mogłyby ewentualnie przyjąć ostatni z wymienionych znaków. W każdym razie nie można zastępować oceny podobieństwa z wcześniejszym słownym znakiem towarowym oceną podobieństwa z elementem graficznym, który nie jest objęty ochroną przyznaną przez wcześniejszą rejestrację.

W rzeczywistości bowiem, to nie dlatego należy odmówić rejestracji zgłoszonego złożonego znaku towarowego, że wcześniejszy słowny znak towarowy mógłby w przyszłości przyjąć identyczną lub podobną do niego postać graficzną, lecz dlatego, że ten złożony znak towarowy obecnie składa się, poza jego szczególnym elementem graficznym, z elementu słownego identycznego z tym, który tworzy wcześniejszy znak towarowy — lub podobnego do niego — a który to element nie może w ramach całościowej oceny prawdopodobieństwa wprowadze-

nia w błąd zostać uznany za drugorzędny względem innych elementów składających się na oznaczenie.

(por. pkt 37, 38)

2. W odczuciu konsumentów przemysłowych w Hiszpanii nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do oznaczenia graficznego Faber, o którego rejestrację w charakterze wspólnotowego znaku towarowego wniesiono dla „produktów chemicznych przeznaczonych dla przemysłu, prac badawczych; żywic syntetycznych w stanie surowym; substancji garbujących; klejów (spoiw) przeznaczonych dla przemysłu”, należących do klasy 1 w rozumieniu porozumienia nicejskiego, oraz w odniesieniu do słownego znaku towarowego NABER, zarejestrowanego wcześniej w Hiszpanii dla „produktów chemicznych i klejów przeznaczonych dla przemysłu, środków odbarwiających; żywic syntetycznych i sztucznych”, należących do tej samej klasy wspomnianego porozumienia, ponieważ po pierwsze

dodatkowy element graficzny lub figuratywny właściwy dla zgłoszonego znaku może stanowić wystarczająco odróżniający element, aby z punktu widzenia właściwego kręgu odbiorców wykluczyć istnienie podobieństwa wizualnego pozostających w konflikcie oznaczeń oraz po drugie pewne podobieństwo fonetyczne między pozostającymi w konflikcie oznaczeniami nie wystarczy, aby znieść różnicę wprowadzoną przez pierwszą literę, gdyż brzmienia wydawane przez spółgłoski „F” i „N” są wyraźnie odmienne, przy czym zważywszy, że właściwy krąg odbiorców to odbiorcy wyspecjalizowani, cechujący się wyższym poziomem uwagi niż przeciętny konsument, owa różnica fonetyczna między obydwooma pozostającymi

w konflikcie znakami, a przede wszystkim różnica wizualna wynikająca z ważnego aspektu graficznego, właściwego dla jednego z tych znaków, wystarczają do stwierdzenia na podstawie całościowej oceny, że oznaczenia stanowiące sporne znaki, z których każdy oceniany jest jako całość przy szczególnym uwzględnieniu ich elementów odróżniających i dominujących, nie są podobne, a w konsekwencji nie jest spełniona jedna z przesłanek niezbędnych dla zastosowania art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94.

(por. pkt 43, 48, 50, 51)